

МОЛОДАЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 68 (419)

П'ятниця, 9 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Виховувати пристрасних борців за комунізм

7 червня відбувся пленум Кіровоградського міського КП України. Він розглянув питання «Про завдання партійних організацій по посиленню керівництва комсомолом і поліпшенню виховної роботи серед молоді міста».

З доповіддю виступив секретар міського комітету партії тов. Боднарів Г. П.

Зустріти XXII з'їзд КПРС по-комуністичному

КОЛИ в країні зародився благородний рух за комуністичний труд, першою в Кіровограді цей почин підхопила комсомольсько-молодіжна бригада Галини Бардіної із заводу «Червона зірка». А зараз почесне звання комуністичних присвоєно вже 32 комсомольсько-молодіжним бригадам. 700 юнаків і дівчат стали ударниками комуністичної праці. Коли передовики промисловості і сільського господарства України звернулися із закликом допомогти своїм товаришам по праці до XXII з'їзду партії здобути звання ударників і колективів комуністичної праці, то першою відгукнулася на нього комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці червонозорців, яку очолює Альбіна Кравцова. А незабаром 37 комсомольсько-молодіжних бригад заводу підхопили цей почин і нині борються за право називатись бригадою імені XXII з'їзду КПРС.

Комсомольські організації більшості підприємств міста ведуть велику роботу по охопленню всієї молоді змаганням за гідну зустріч XXII з'їзду партії. Особливо добре поставлена ця справа там, де партійна організація вміло спрямовує діяльність комітетів ЛКСМУ, працює у співдружності з комсомольською організацією. Це має місце на агрегатному заводі. І не дивно, що тут молоді виробничники є ініціаторами багатьох нових форм змагання за комуністичну працю, що тут відразу ж підхопили почин москвичів. Кожен робітник заводу до XXII з'їзду КПРС підготує особисті трудові подарунки. Понад 400 юнаків і дівчат цього колективу виконують семигодинні завдання за шість годин.

Рух за комуністичну працю, — говорив доповідач, — не відразу вносить у свідомість його учасників нові якості. Висока свідомість, широкий розмах пат-

ріотичного руху за комуністичний труд — результат великої організаторської і політико-виховної роботи партійних і комсомольських організацій. Форми і методи цієї роботи з кожним днем удосконалюються. В практиці партійних і комсомольських організацій заводів «Сільгосдеталь» і агрегатного ввійшли вечори дружби. На них підводяться підсумки змагання, передовики діляться досвідом, тут же організуються концерти художньої самодіяльності.

Але в деяких комсомольських організаціях і досі робота ведеться по-старому, без особливого підйому і напруження, прийняті зобов'язання не підкріплюються живою організаторською роботою, спрямованою на їх виконання.

Той факт, що в місті ще досі немає колективів підприємства, якому було б присвоєно звання комуністичного, говорить про те, що в організації змагання на деяких підприємствах не вжитий формалізм, що комсомольські комітети працюють з холодком і часом втрачають роль політичного вожака і організатора.

З минулого року, — продовжує тов. Боднарів, — колектив заводу «Красний Октябрь» змагається за звання підприємства комуністичної праці. До останнього часу змаганням за комуністичний труд було охоплено лише половину робітників, більшість зобов'язань бригад і окремих робітників були стандартні, не підкріплені матеріальною базою, необхідною для їх виконання.

Не визначили свого місця в загальній боротьбі колективів підприємств за комуністичні форми праці, підвищення її продуктивності комсомольські організації ремонтно-взуттєвого комбінату «Пролетарій», міськпромкомбінату № 2, заводу імені Кірова.

Секретар міськкому комсомолу В. Сокуренко у своєму виступі відмітив, що на ряді підприємств ще не набув широкого розповсюдження рух «7 за 6», а комітети комсомолу мляво пропагують його. Незадовільно подекуди дбають про підвищення продуктивності праці кожним членом ВЛКСМ, складання особистих планів підвищення продуктивності праці не надають ще першочергового значення.

Про це говорили комуністи на пленумі Кіровоградського міського комітету партії

В передз'їздовські дні все нові й нові імена юнаків і дівчат з'являються серед тих, хто вступив у змагання за комуністичний труд. Обов'язок партійних організацій, комітетів ЛКСМУ підбати про організацію найбільш широкого залучення у змагання нових учасників патріотичного руху, всіляко підтримувати і заохочувати їх у хороших справах.

За духовну красу людини!

НА ПЛЕНУМІ велася ділова розмова про практичні питання виховної роботи серед молоді, її розмах і дієвість. Доповідач і ті, хто виступив у дебатах, відзначали, що далеко не вся наша молодь виховується так, як цього вимагає період розгорнутого будівництва комунізму. За окремими успіхами в культурно-масовій, пропагандистській і спортивній роботі ми повинні бачити і ті великі недоробки, окремі недоліки, які згубно позначаються на всій виховній роботі серед молоді.

Після трудового дня молоді любить весело і змістовно відпочити. Юнаки й дівчата охоче йдуть у Палац культури імені Жовтня, імені Калініна, в клуб залізничників, бо там завжди можна цікаво провести час, там їх привітно зустрінуть. Але не всі клуби, червоної кутки стали улюбленими місцями відпочинку молоді. Заступник голови міськвиконкому тов. Дехтярюк різко критикував керівництво міськхарчоту за те, що воно не дбає про створення нормальних умов для організації дозвілля молоді.

Про дозвілля повинні в першу чергу турбуватися і комсомольські вожаки. Повинні, але часом не роблять цього. В гуртожитку обліг рембудтресту завжди не привітно, брудно. В червоному кутку гуртожитку немає ні книг, ні плакатів. У дворі посаджено лише одне дерево. Стінгазета в гуртожитку не виходить. І повз ці недоліки спокійно проходять члени формально створеної ради гуртожитку, секретар комітету комсомолу В. Григораш. Та й секретар парторганізації тов. Овчаренко не дбає про побут юнаків і дівчат.

По суті, ніде відпочити

Вчора в Москві розпочав свою роботу X пленум Центрального Комітету ВЛКСМ.

З доповіддю „Про даліше розгортання соціалістичного змагання комсомольських організацій, комсомольців і молоді за гідну зустріч XXII з'їзду КПРС“ виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

робітникам, які живуть на Ново-Миколаївці. Філіал Палацу культури імені Жовтня, який розташований в цьому районі, працює погано, завідувач часто п'янить і йому, баче, ніколи по-належному налагодити роботу.

Комуністи рідко бувають разом з молоддю в години дозвілля. Коли вони і приходять на молодіжні вечори, то затримуються лише на урочистій частині.

Та й вечори стали вже стандартними, — каже директор Палацу культури імені Жовтня Р. Волошина. — Урочиста частина, вручення грамот передовикам, концерт, танці. Культосвітні працівники повинні вносити в організацію вечорів свіжий струмінь, подумати, як зробити їх зміст більш безпосереднім і цікавим.

Настала найбільш сприятлива пора для культурно-масової і спортивної роботи — літо. Та у нас ще не всюди перейшли на літні форми роботи. Щоправда, працівники Палацу культури імені Жовтня мають намір зробити це найближчим часом. Вони влаштовують вечори відпочинку на площі, будуть організовуватись масові пісні, ігри, виступи музикантів.

Сміх прокотиться залом, коли прокурор тов. Панченко розповідав про одну з учасниць «молодіжного» вечора на тему про шкідливість алкоголю. 60-річна жінка запитала:

— Як впливає горілка, коли її вживати у віці після 60 років?..

У змісті пропагандистської роботи серед молоді ще багато недоліків. Пропаганда все ще відірвана від життя, від практики будівництва комунізму, вузьке коло її впливу. Завдання полягає в тому, щоб партійні комітети допомогли комсомольським організаціям активніше приміняти форми політичної самоосвіти молоді, щоб в політосвіті була послідовність. Потрібно розширити тематику лекцій, з якими виступають старші товариші перед молоддю.

Дуже погано розвивається фізкультурний рух. Спортом займається лише 20 процентів жителів міста. Про незадовільну роботу обласної спортивної ради «Авангард» говорив у своєму виступі секретар комітету комсомолу агрегатного заводу Ю. Кваша. Голова ради тов. Канустін часто п'янить, запитами фізкультурників цікавиться мало.

Незадовільно у місті з розвитком туризму. Та це чомусь мало турбує керівників спортивних організацій, облпрофради та комсомолу.

Первинні комсомольські організації теж недостатньо увагу приділяють фізкультурі і спорту. Мало дбають вони про створення широкі сітки спортивних майданчиків. Вже кілька років триває будівництво комсомоль-

ського стадіону. Спорудження його законсервувалось. Секретар міськкому ЛКСМУ тов. Сокуренко любить при нагоді про це поговорити, закинути комусь докір. А де ж практична робота?

Більш наступальною, цілеспрямованою повинна стати і атеїстична пропаганда. Секретар обкому комсомолу тов. Лашевська у своєму виступі розповіла про те, як діти, залишаючись з бабусями і дідусями, ідуть у церкву, як у дитячі голови проникає дурман. Обов'язок комсомольських організацій під керівництвом партійних комітетів повести вмілу індивідуальну роботу з кожним віруючим.

Багато цікавих і корисних справ можна організувати для молоді в кожній первинній організації. Вечори і карнавали, лекторії, концерти самодіяльності і читальні конференції, конкурси на кращого танцюриста, декламатора, співака, кінофестивалі, зустрічі з новаторами, артистами, літературні читання... Молодь з радістю візьме участь у масових гуляннях, спортивних святах, катаннях на човнах, виїздах за місто, в туристських походах.

У ДРУЖИЙ і здоровій молодіжній сім'ї, — говорили учасники пленуму, — є ще люди, які не визнають норм комуністичної моралі, не хочуть рахуватися з правилами нашого життя. Вони думають лише про те, як би для суспільства зробити поменше або ж не зробити нічого, а взяти від нього побільше. Золоту пору свого життя вони проводять в п'яному чаді, хуліганстві, крадуть. Вони псують настрій чесним людям, не дають їм спокійно жити і працювати.

Заступник секретаря парткому заводу «Червона зірка» тов. Івашук гнівно говорив про таких людей. Причині аморальних вчинків він вбачає в тому, що робота з молоддю ведеться вузько. Часом радіємо, що певне міроприємство пройшло добре. Але мало у нас цікавляться, хто ж був на цьому «міроприємстві», чи були ті, заради кого воно влаштовувалось. Адже на атеїстичних вечорах присутні лише невірники, часто говорять про шкідливість алкоголю не тим, хто любить випити, а першій-ліпшій аудиторії. Щоб забезпечити успіх подібних «міроприємств», треба дбати про спеціальну аудиторію, доходити до серця і розуму людини, яка схвибула в житті.

Причиною аморальних вчинків є запущеність виховання серед молоді, низький рівень внутрішньої роботи первинних організацій. Адже у нас здебільшого працюють з людиною від гудка і до гудка. А як живуть, з ким дружать, чим цікавляться юнаки і дівчата після роботи — про це керівники підприємств, секретарі партійних організацій, комсомольські вожаки май-

же нічого, а часом і абсолютно нічого не знають.

Первинні організації, всі комсомольці, дружинники завжди повинні бути непримирними до будь-яких аморальних вчинків юнаків і дівчат, настійно і послідовно викоринювати погані звички молоді. Більш бойовитими, наступальними мусять стати бойові листки, сатиричні газети, міська газета «Крокодил іде по місту».

Наше місто змагається з виничанами за місто високопродуктивної праці, зразкового громадського порядку і високої культури. Ввічливість, привітність, тактовність — ось риси, які ми повинні прищеплювати нашим юнакам і дівчатам, всім кіровоградцям.

Щоб яскраво горів комсомольський вогник

ПЛЕНУМ підкреслив, що сила комсомолу — в партійному керівництві, і лише при посиленні партійного керівництва комсомолом ми зможемо успішно виконати завдання по вихованню молоді в комуністичному дусі.

Посилення партійного керівництва означає, насамперед, те, що кожна парторганізація, партійне бюро, кожен партійний комітет повинні систематично і кваліфіковано спрямовувати діяльність комсомольських організацій, конкретно займатися питаннями роботи з молоддю, її навчанням і вихованням. Практика показує, що там, де партійна організація по-належному займається керівництвом комсомолу, цікавиться життям і працею юнаків і дівчат, первинна організація працює добре, у молоді завжди багато захоплюючих справ, змістовне і веселе дозвілля, немає аморальних вчинків.

Партійні організації зобов'язані постійно виховувати комсомольців і молоді в дусі чесного ставлення до праці і навчання, правильної поведінки в побуті, в дусі високої комуністичної моралі. Треба допомагати юнакам і дівчатам стати переконаними і пристрасними борцями за комунізм, оволодівати марксистсько-ленінськими ідеями, виховувати їх на революційних традиціях робітничого класу, на героїці сьогоднішнього дня.

У ПРИЙНЯТОМУ рішенні учасники пленуму закликали всіх комсомольців високо нести звання члена Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, бути гідним великого часу, в якій ми живемо, високо тримати гідність радянського юнака і дівчини. Присутні запевнили Центрального Комітету КПРС, що кіровоградці будуть стійкими і вірними борцями за комунізм.

На пленумі виступив з промовою перший секретар міськкому КП України І. П. Валавський.

У роботі пленуму взяв участь перший секретар обкому КП України Ф. Г. Мартинов.

Від'їзд доктора Сукарно і М. С. Хрушова в Ленінград

Президент і прем'єр-міністр Республіки Індонезії доктор Сукарно, який прибув у Радянський Союз з державним візитом, в ніч на 7-е червня відбув спеціальним поїздом з Москви в Ленінград.

У Ленінград разом з високим індонезійським гостем виїхав Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрушов.

На Ленінградському вокзалі, прикрашеному державними прапорами Індонезії і Радянського Союзу, доктора Сукарно і М. С. Хрушова проводжали товариші Л. І. Брежнєв, М. Г. Ігнатов, О. В. Куусінен, А. І. Микола, Н. А. Мухітдінов, Д. С. Поляський та інші. (ТАРС).

ПРИЇЗД У ЛЕНІНГРАД ДОКТОРА СУКАРНО І М. С. ХРУШОВА

ЛЕНІНГРАД, 7 червня. (ТАРС). Сьогодні вранці у Ленінград спеціальним поїздом прибув президент і прем'єр-міністр Республіки Індонезії доктор Сукарно. Разом з високим гостем у Ленінград прибув Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрушов.

Будови зводяться увись з-під рук гарячих

На виконробській ділянці «Дорбуду» станції Помічної Новоукраїнського району Тамара Рудак відома не тільки як краща арматурниця-бетонниця, а й як активний редактор стіннівки «Комсомольський пост» та профгрупорг бригади. Недавні десятикласниця, своєю працьовитістю і допитливістю вона швидко завоювала авторитет серед будівельників Помічної.
На знімку: Тамара РУДАК.
Фото В. КОВПАКА.

НА ВОДОЗЛИВНІЙ

ВУЗЬКОЮ голубою змійкою в'ється між скелястими берегами річка Чорний Ташлик. Обабіч, скільки оком глянь, бувають квіти. Щедрі дощі наповнили кам'янисту землю цілющими соками. Різноманітним килимом відкрились береги. Кажуть старожили, що колись ця річка була повноводною. Та з часом замулилась, висохла. Тож і тепер тоненьким шнурочком.

Бідна на воду Ново-Українка. А цукровому заводу, який перероблятиме за добу 25 тисяч центнерів коренів, потрібно її сотні тисяч кубометрів! Всієї води, що є зараз у річці, не вистачить і на кілька діб роботи. На допомогу прийшла пропозиція інженерів. Саме на тому місці, де Чорний Ташлик робить «коліно», вирішено було спорудити водозливну греблю. За цю справу енергійно взялася молодь ударної комсомольської будови.

Бригада бетонників Валерія Старощука зобов'язалася спорудити греблю до 7 серпня цього року. Фронт робіт з кожним днем щириться. Вже завершено будівництво головного першого блоку. Посиленими темпами проводиться будівництво другого блоку. До завершення його залишалося кілька днів, і бетонники поспішають. 16 метрів блок має в довжину і 3,5 метра у висоту.

Сам бригадир разом з Василем Єриненком та Григорієм Либою встановлює арматуру. Віктор Марчихін вправними руками, вкладає гранітні брили у фундамент блоку. Хлопці спочатку роблять суху кладку, потім бетонують її. Обсяг робіт великий, а строки малі. Щонайменше треба зробити 1.250 кубометрів сухої клад-

Комсомольці-добровольці

У ГРУДНІ минулого року комсомольці Кіровоградського будівельного управління № 1 прямо на будівельному майданчику проводили свої збори. Власне, це була коротка розмова. Треба негайно розпочати будівництво нового об'єкту за містом, у степу.

Кожному було зрозуміло, що умов там для будівельників поки що не створено і нелегко доведеться тим, хто буде першим і все ж до столу, не вагаючись, підходять з проханням записати їх перші добровольці — Анатолій Чабаненко, Галина Розливан, Леонід Доценко... Всього 14 комсомольців.

Так була створена комсомольська бригада, яку очолює член комітету Борис Нецветний. На другий же день розпочалось будівництво. Невистачало води, замерзав розчин, а інколи його взагалі не було. Рідко проходили машини з міста.

Та все ж нитки не було, а під час обідньої перерви біля запаленого вогнища чулися і жарги, і сміх. З кожним днем міцніла дружба. Комсомольську групу очолює енергійний Льоня Доценко. Якщо полестити щоденник групкомсорга, то можна пересвідчитися в тому, що змістовним, повнокровним життям живе група. Хоч колектив створився недавно, але тут вже виробилися і прижилися свої хороші традиції — в обідню перерву проводити бесіди, влаштовувати шахові турніри. Разом ходити в кіно, обов'язково бути на спортивних змаганнях, коли там виступає хтось із членів бригади. Навчаються тут всі до одного.

Першими серед будівельників комсомольці цієї бригади підтримали почин бригади Альбіни Кравцової — борються за звання комуністичної бригади імені ХХІІ з'їзду КПРС.

В. КВАШНЕВСЬКИЙ,
інструктор Кіровоградського міського ЛКСМУ.

ки і власти 1.700 кубометрів бетону, щоб виконати взяті зобов'язання.

— Давай бетон! — командуює Валерій Сліпоцук Вірі Петренко і Марі Курнічовій, що працюють на бетоннорозчинному вузлі.

— Єсть давати бетон! — відповідають дівчата.

Відкрито бункер і бетон полився у казов автомобіля. Швидко підвезли його до об'єкту. Хлопці зразу ж уклали бетон.

Важко назвати з числа колективу комуністичної праці.

Завершується спорудження другого блоку, а попередю це три. Уже зараз все робиться, щоб і їх збудувати вчасно. Не стихає гул мотора бульдозера, яким управляє Іван Мороз. Десять тисяч кубометрів ґрунту треба виїняти під греблю. Завдання Іван перевищує одвічі. У вибраному котловані збирається багато води, та Віктор Васильєв своєчасно відкачує її.

Нестримними темпами йде будівництво греблі. Місячні плани молодіжна бригада виконує на 160 — 170 процентів. Це переконує в тому, що гребля буде збудована в установлений строк. Вона забезпечить понад п'ять мільйонів кубометрів технічної води для новобудови семирічки.

В. БАЛАНДА,
м. Ново-Українка.

Про це говорять з гордістю всі будівельники. Нещодавно на спорудження греблі прийшло поповнення — 20 молодих робітників. Вони себе зарекомендували завзята ми трударями. Вся бригада бореться за зван-

ЯРОСЛАВА повинна працювати дояркою

ЯРОСЛАВУ Пікуляк перевірка показала, що добре знають в артілі імені Куйбишева. Своєю працею старанною, енергійністю полюбилася всім членам бригади. А заступник голови т. Недвіга нахвалитися не міг молодого дояркою. Молодь, що працювала на фермі разом з Ярославом, до комсомолу прийняла її.

Тепер же завзятішою стала дівчина. І коли в районній газеті було опубліковано звернення доярки комсомолки Олени Швець з радгоспу «Ігульський», Ярослав однією з перших відгукнулася на її заклик — укрупнювати групи корів. Пікуляк взяла собі 18 тварин і зобов'язалася надіти від кожної з них протягом року 2.500 кілограмів молока.

Та довести до кінця почату справу Ярославі не довелося. Звільнили її з роботи завідувач фермою т. Шелудько та зоотехнік колгоспу т. Скляренко.

Справа в тому, що т. Шелудьку треба було влаштувати на роботу свою знайому. От і вирішив він «перевірити» як видює своїх корів Ярослав. Безпідставно він заявив, що дівчина корів недодає. В цю справу втрутилися і доярки;

Устинівський район.

«ГЛЯДАЧ ПРИШОВ У КІНОТЕАТР» — під таким заголовком в № 23 газети «Молодий комуніст» була надрукована кореспонденція, в якій піддавалися гострій критиці кінотеатри м. Кіровограда за занедбаність культурно-масової роботи з глядачами.

Як повідомив заступник начальника обласного управління культури Г. СИДОРОВИЧ, кореспонденція обговорювалась на зборах директорів кінотеатрів. Було прийнято конкретне рішення.

Зараз всі кінотеатри запланували ряд додаткових заходів. Перед початком сеансів відбуваються конференції глядачів, концерти колективів художньої самодіяльності, показові виступи спортсменів, читання лекцій, проведення бесід і тематичних вечорів.

З приводу критичного матеріалу «Об'яви. Пропозиції», надрукованого в номері за 23 квітня ц. р., секретар Компаніївського РК ЛКСМУ тов. Масловський повідомив редакції, що матеріал обговорено на засіданні комітету комсомольської організації колгоспу «Україна». Критику визнано вірною.

Зараз комсомолка Тамара Глушенко працює в колгоспі на різних роботах.

У НАШИХ ДРУЗІВ ПО ЗМОГАННЮ

(З одеської газети «Комсомольське плем'я»)

ЕСТАФЕТА ТРУДОВОГО ПОДАРУНКА

Іллічівський райком ЛКСМУ організував тримісячну естафету трудового подарунка ХХІІ з'їзду КПРС.

У великому, гарно оздобленому й ілюстрованому альбомі молодь відзначала свій вклад у трудові успіхи країни. І як естафетна паличка, цей альбом переходив з одного заводу на інший.

Комсомольці славної «Січівки» зібрали 45 тонн брухту для виготовлення крана К-124, подали 297 раціоналізаторських пропозицій, внесли в комсомольську копилку 20.050 карбованців. Економічний ефект пропозицій молодих раціоналізаторів — 19.350 карбованців.

СТАЄ ТРАДИЦІЄЮ

Торк молоді заводу імені Січневого повстання зробила своїми силами вантажопідійнятний 12-тонний кран для однієї з найважливіших будов нашого радгоспу — Заплавського цукрового заводу. Цього літа січівці знову вирішили зробити такий самий подарунок, закінчили в червні ще один неплановий комсомольський кран К-124.

НІКА ЗНИМАЄТЬСЯ В КІНО

Молдавський режисер Михайло Калік, відомий глядачеві за фільмом «Коліска», зараз готує новий фільм «Людина йде за сонцем». Один з головних героїв його — семирічний хлопчик.

І ось почалася шукання маленького актора на цю роль. Після конкурсу, який проводився в Москві, Кишиневі й Одесі, на головну роль затвердили маленького одесита Ніку Кримуса, сина лінійного механіка тресту «Міськийгідромостодорбуд». Режисер позайомився з ним у дитячому садку № 111.

Ніка разом з матір'ю цими днями поїхав у Кишинів, де почалася зйомки.

М. ПЕРЕЛЬЗОН.

У здравницях Одеси почався літній курортний сезон. З усіх кінців України та інших республік Радянського Союзу прибувають сюди трудящі на відпочинок і лікування. Це фото зроблене в парку культури «Аркадія» біля причалу катерів для морських прогулянок.

Тривожний сигнал!

Губиться врожай

СКІЛЬНИ не добивався бригадир четвертої компанійної бригади колгоспу імені Шевченка Рівнянського району В. Вергун, щоб члени ланок Д. Борянської та Є. Шманової виноували денні норми та залишали в гніздах по 2—3 рослинки, все безрезультатно. А розбирати букети цукрових буряків ще багато — добра третина площі. Роботи ж посуваються дуже повільно, а буряки густі, уже стінають.

Розводить руками і голова колгоспу В. О. Булах.

— До 15 червня ще «МОЛОДИЙ КОМУНАР»
9 червня 1961 р., 2 стор.

встигнемо з букетами. Людей обмаль.

Таке самозаспокоєння керівника шкідливе, а тим більше встановлення таких пізніх строків. Адже губиться врожай!

Справді, в цю гарячу пору робочих рук не вистачає. Значить, треба уміло використовувати техніку. Адже букетування буряків проведено абияк, без контролю агронома артілі Н. Забоціної. І хіба колгоспникам, що проривають буряки, легше від того, коли агроном жалкує, що під час букетування не пустила в агрегаті з культиваторами райборінки. А це необхідна була зробити, бо посіви дуже загущені.

Не в кращому стані і 60 гектарів кукурудзи. Квадратів тут не вийшло, і знп-увати з вини керівників. Не було контролю за сівбою начанистої. Цілу зиму і весну говорили вони про встановлення особистої відповідальності за сіяну кукурудзу, прс закріплення площі за механізаторами, а як дійшло до діла, — про все забули. А тепер ніхто не може знайти винуватця неправильних квадратів. І ця площа вкривається бур'янами, бо люди зайняті на бур'яках, а механізмами нічого тут не вдієш.

О. КАЛІЧКО,
наш позаштатний кореспондент.
Рівнянський район.

СОВІСТЬ НА БАЛІ НЕ ДІЛИТЬСЯ

МИ, УЧНІ Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, просимо допомогти навести порядок у нашій учнівській їдальні. Те, що побачиш там, не можна назвати культурним обслуговуванням відвідувачів.

Нервування починається ще в черзі. Людей багато, роздача м'ява. З дорожнього вільного часу 50 — 60 хвилин щоразу тратиш у їдальні.

Надзвичайно одноманітне меню. Здебільшого воно обмежується гороховим супом і вермишеллю. Якщо і готується що-небудь, то до кінця занять його розбирають сторонні відвідувачі.

Днями неподобство працівників їдальні перейшло всякі межі. 5 червня під час обіду пошояний суп був «заправлений» надто підозрілою приправою. До речі, на друге була пошояна каша. З того самого складалася й вечеря. У відповідь на обурення учнів повар відповів: «Не завжди і ви одержуєте «п'ятірки». Зовсім недоречно порівняння!

В першу чергу тут треба б говорити про відсутність совісті у працівників їдальні. Дуже безтактно, грубо

поводиться з учнями буфетниці Н. Вивич. Про це свідчить хоча б такий факт: учень попросив 200 грамів хліба без гарячих страв. Як не дивно, буфетниця відмовила.

На вимогу дати книгу скарг Н. Вивич відповіла: «Книга у бухгалтерії, а вона якраз закрита!»

Несподівано зайшов бухгалтер. Звернувся до нього. Виявилось, що книга скарг у буфеті, ніби-то десь завіряється. В результаті ми її так і не одержали.

Не можна сказати, що Н. Вивич обзиває відвідувачів брутальними словами. Сама вона каже, що «до неї не придерешся — швидше стинендією поплатишся». Але й хороших слів від неї не почуєш. Коли, наприклад, подають їй паперові гроші, вона піднімає лемент: «Здачі не дам! Нема!»

З приводу поганої роботи їдальні № 19 писались замітки до стінки технікуму. Та зрушення не відбулося. І учням технікуму незрозуміло, чому це так.

Л. ШЕРИЙ,
заступник секретаря комсомольської організації технікуму.
м. Кіровоград.

У РАДОСТІ і горі, в щасті і смутку, в праці і відпочинку — завжди звертається людина до улюблених творів мистецтва, і чаруюча сила їх розвіє лихо, сповне серце людське гордістю. І легше дихається людині, краще працюється, світлішають мрії.

Мистецтво! Вже при одному цьому слові згадуються схвильовані полотна Рафаеля і весняна свіжість оповідань Пришвіна, бойовий пафос Крамського і проникливий ліризм Перова, «діалектика душ людських» Л. Толстого і епічність фільмів Ейзенштейна.

Мистецтво приходить до нас з першою колісковою піснею матері і живе в серці до останніх днів. Ти вже й дорослий, вже й досвід життєвий маєш, а буває, оживе в пам'яті ота материнська пісня і дзвенить, наче симфонія дитинства, — найчарливішої пори життя. З роками приходять і інші: література, кіно, опера, балет. Ти відвідуєш картинні галереї, поспіваєш на концерти, милуєшся архітектурою Москви чи Ленінграда.

Різноманітне і різноманітне мистецтво. Майже ніхто не сумнівається, що це велика сила. Всі тягнуться до нього. Тепер рідко зустрінеш таких, про кого писав колись Тютчев:

Они не видят и не слышат,
Живут в сем мире, как впотьмах,
Для них и солнце, зная,
не дышит,
И жизни нет в морских волнах,
Лучи к ним в душу не сходили,
Весна в груди их не цвела,
При них леса не говорили,
И ночь в звездах не была!

Але, на жаль, ще можна зустріти серед молоді людей з потворними смаками. Наведу факти з життя.

Весною минулого року йшов у нас чудовий фільм «Дама з собачкою». Тричі ходив я на нього і кожного разу відкривав для себе щось нове. На екрані — життя. Масандра, Саламандра, вино, коньяк... Десь вдалині від мальовничого Криму — довга сіра огорожа, банк з черствими чиновниками. І ось у цій сірій атмосфері зустрічаються двоє чистих сердець, зустрічаються і тягнуться до світла, хоч на перешкоді — черствість колег і багато чого іншого. І зміст, і форма,

МИСТЕЦТВО, ЧИ Н ВОНО ТОБІ ДОРОГЕ?

і музика, і режисерська робота, і операторське мистецтво — все у фільмі майстерне. Але ось виходжу з залу. Попереду — дівчата. — Фі... Тепер простіше: не хочеш жити — чого марно бідуватись, розвіяся і все. Навіщо мучитись цей Дмитро? — Подруги охоче погодилися, засміялись.

— Невже вони нічого більшого не побачили на екрані? — подумалось.

Це ж їм подібні «цінители» в захопленні від «Окла-

кохаючого людського серця. Та деякі глядачі до того розійшлися, що і хорошого нічого не помітили: все підряд закреслили і назвали халтурою.

УСІ ЛЮБЛЯТЬ мистецтво, особливо молодь. В цьому нема нічого дивного. Але дивиться ж: один іде в кіно, щоб посміятись, інший — щоб узнати щось нове, третій — модну пісеньку чи мелодію почути, четвертий — час убити, п'я-

«Мистецтво є по суті свій рух і починається від бажання кращого: хочеться кращого, ніж дане...»

...через образ воно (мистецтво) захоплює і приваблює до участі в творчості іншої людини».

М. ПРИШВІН.

хоми», «Лілі», «12 жінок і одного чоловіка» і багатьох інших, зовні красивих, а по суті пустих закордонних фільмів. Це вони залишають зал, коли йде «Поєма про море».

Згадується і такий факт. Нещодавно виступали у нашій філармонії артисти з Риги. В цілому концерт був блідий, але деякі речі, наприклад, виконання музики Сен-Санса — чудове. Зі сцени лнуть до вас звуки, в яких — дивна ніпність, глибоке кохання, напручуд виразлива ширість. І все це майстерно передано звуками скрипки. Здається, наче відчуваєш тремтіння палко-

тий — щоб замислитись над життям... Те ж саме — і в театрі, і в літературі, і в інших видах мистецтва.

Так чим же тобі дороге мистецтво? Це не випадкове питання. Кажуть в народі: скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти. Можна перекласти ці слова: скажи мені, що ти любиш у мистецтві, і я скажу тобі, хто ти.

У кожного, звичайно, смаки різні. Але є здорові, є й спотворені. Людина не народжується з певним світоглядом. Вона виховується, і смаки теж виховуються. Особливо завдяки мистецтву.

В житті естетичні смаки проявляються не тільки в поглядах на мистецтво. І в тому, які малюнки на твоєму галстуці, якого кольору сорочка чи штани, як обставлена твоя кімната, як ти працюєш, теж проявляються твої естетичні вимоги, ідеали. Безумовно, ці речі — це не мистецтво. Але в житті ми про працю людини, про її поведінку, про її внутрішній чи зовнішній зміст, про її здібності і т. д. говоримо нерідко коротко — прекрасний! (або оцінюємо в протилежному напрямку). А це — естетична оцінка, естетичне відношення до дійсності.

Мистецтво виховує людину, а людина — в центрі нашої боротьби за комунізм. Тому й варто поставити перед собою питання: що ти шукаєш у мистецтві? Чим воно тобі дороге? Чи все найкраще і корисне ти в ньому розумієш і береш?

А. ГОРДІЄНКО,
викладач естетики Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Чорнобровці, півжники...

НУДЯТЬСЯ у районному Будинку культури. Вже й до півночі добирається, а чомусь не спить. Зривається важливе «міроприємство» у плані для звіту.

— Охо-хо-хо-хо! Та, мабуть, не прийде ніхто вже, — позіхаючи, протягнув Никола Васильович.

— По всьому, видать, — підтакнув йому в тон Володимир Дмитрович.

— Замикай, діду! — гукнули обидва начальники підлеглому сторожу.

— Єсть таке діло — закрити учреждение! — відповів старий, хвзячко клацнувши замочною технікою.

...А у директора міського парку Івана Мартиновича Телятника вже сім потів з лоба вилось. Ганяє сердешний поміж алеями і розквітлим півниками. То тут, то там тільки й дивися, щоб від кількох нещасних лавок, що якимсь чудом ще уціліли, не повідривали останні дошки.

— А ви то куди там! — крикнув Іван Мартинович на гурт парубків, які саме розкручували дитячі каруселі.

— Якщо хочеш бути здоровим — забирайся! — зареготали ті.

Не встиг ще відійти звідси, як чує: дзеленькнуло розбите скло газетної вітрини. То комусь заманулося при місяці газету почитати.

— Хоч би скоріше розкодилося! — падає знесилено у густу траву Іван Мартинович і продовжує знову сочити порушників маловісківського відпочинку.

На цей раз затарабанило міцним черевиком по паркану танцювального майданчика. То якийсь любитель верхолза вирішив обминути касу, вхідні двері і переманути на танцмайданчик, ледь не наступивши комусь на голову.

— Чи довго ще оце мученіє буде? Ні сну, ні спокою не маєш. Тільки й дивися, щоб не накапостили і не нашкодили! — мало не стогнути, виголосив внутрішній монолог Іван Мартинович...

А Микола Васильович і Володимир Дмитрович прощалися вже на розі вулиці.

— І що його нам робити? Чому не хоче ніхто до клубу йти?

— Мо' радіолу встановимо, щоб згукувати хоч на кіносеанс?

— Думай, думай, колего, може, що й додумаємося за цю ніч.

Чи думало тієї ночі начальство з райбудинку культури про дальшу програму дій своєї установи, чи ні, так і залишилось для всіх таємницею...

РО ЛІТНІЯ відпочинок молоді у вихідні дні та у вечірній час вирішили поговорити на спеціальній терміновій нараді якраз напередодні літа... 30 травня. Зібралися, нарешті, разом працівники райкому комсомолу і культармії.

Обидві сторони настроєні були не зовсім дружельно одна до одної. Не могли розібратись у кардинальному питанні: хто буде керувати, а хто виконувати. Гучних промов не виголосувалося. Пожурився про безпорядки у міському парку. Згадали нетеплим словом дружинників, які навіть пов'язки знімають — соромляться порушників.

— Що не кажіть, а немає у нас контакту з райкомівцями. Ніяк з ними не домо вимося, — промовив методист райбудинку культури М. Положаєнко.

— Це ви під нас підстроїтеся не можете! — заперечує секретар райкому комсомолу Леонід Ключка.

Поки що так і точаться балачки, намічається складання планів літнього відпочинку молоді у Будинку культури і в райкомі комсомолу. Правда, райкомівці заперечують.

— Все буде зроблено найближчим часом і навіть сьогодні. Наша власна ініціатива — молодіжний лекторієв.

Звичайно, хороша справа — молодіжні лекторії. Але одним цим заходом далеко не вийдеш. Пізно загомоніли в

Малій Висці про відпочинок молоді. До цього часу більше як півтисячна армія юнаків і дівчат не дуже-то весело відпочиває.

ДАВНО вже час було перенести діяльність Будинку культури, бібліотек, Будинку піонерів у літні умови. В районі є чудовий парк. Кожен трудящий міста після трудового дня з насолодою в тіні дерев прочитав би свіжу газету, журнал, ознайомився з новою книгою або пограв у більярд, шахи, шахмати, доміно. І не така вже складна проблема дістати для такої мети столи й стелажі, як думають маловісківські культарміїці. Не залишилася б байдужою молоді до змістовних, тематичних вечорів, літературних вікторин, зустрічей, концертів, підготувати які у Малій Висці є всі умови. Ажде в районі є чимало хороших колективів художньої самодіяльності. А скільки прагнень залишилося б у молоді після масового виїзду у ліс, короткого туристського походу!

Про все це добре знають і працівники райкому комсомолу і райвідділу культури. Та ніхто першим не насмілиться чогось подібного організувати. Поки що вичікують і виглядають відвідувачів у районному Будинку культури, а директор парку І. Телятник під ридання остогидлого «Джони, ты меня не любишь» ганяється за порушниками порядку, щоб справно цілці у газонах чорнобровці та півжники.

О. ПОЛІЩУК,
м. Мала Виска.

В Кіровоградському педінституті імені О. С. Пушкіна триває літня скаменнація сесія.

На знімку: студентка фізико-математичного факультету комсорг групи «Б-4» курсу Ніна ШЕВЦОВА здає екзамен з методики фізики.

Фото В. КОВПАКА.

СІМ'Я РЕКОРДСМЕНА

ЛУГАНСЬК. Після змагань у Києві відомий радянський стрибун Валерій Брумель приїхав до свого рідного міста Луганська. Звідси, з дитячої спортивної школи при тепловозобудівному заводі імені Жовтневої революції, починався шлях до спортивної слави.

Любов до спорту Валерію прищепили в сім'ї ще в ранньому дитинстві. Батько Валерія — Микола Олександрович — інженер-геолог, має третій спортивний розряд з стрільби і шахів. Мати — Людмила Яківна — теж геолог. Вона багато років провела в тайзі, часто їздила на коні, переправлялась через бурхливі річки. Старша сестра Валерія — Емілія — інженер-енергетик, вона успішно займається художньою гімнастикою. Брат Олег — студент будівельного технікуму, має кілька грамот за перемоги в змаганнях фехтувальників.

РЕПЛИКА Читачів ПУСТІТЬ ПЕРЕНОЧУВАТИ!

ГРУПА учнів і вчителів Хмельської школи поверталася додому з екскурсії. Були в Асканії Новій, Запоріжжі, Дніпропетровську... Скрізь нас приймали гостинно. І ніколи ми не сподівалися, що вже у своїй області доведеться вночі шукати притулку і хоч би в одній з тих добрих людей, без яких світ не існує.

Було вже пізно, коли ми прибули в Олександрію. Сік дош. Діти хотіли спати.

І тоді почалися спитарства під назвою: «Пустіть переночувати!»

В готелях місць нема. В середніх школах № 1 і № 2 тільки незрозуміло зводили плечима. Нарешті за порадою диспетчера автопарку опівночі ми поїхали на ночівлю у Войнівку.

Чому таке бездушність і нерозпорядливість? Адже літні канікули розпочалися. Екскурсії, походи в розпалі. На час їх проведення повинні бути передбачені для приїжджаних місця у школах. Миський відділ народної освіти, в усьому разі, досі міг би роз'яснити директорам шкіл і вчителям, що їх обов'язок — бути такими ж гостинними до приїжджаних, як в інших областях — до їхніх вихованців. У Дніпропетровську, наприклад, виділені навіть у школах чергові вчителі на випадок приїзду гостей. Дуже прикро, коли цікава, світла екскурсія має такий похмурий кінець. Ще більш неприємно, що створили його колеги.

П. ТАНЦЮРЕНКО,
вчитель.

с. Хмельове.

Трабада-кривда

— Чого?
Стара ніяковіє:
— Коли не надокучило, то ще почитаєш про старого. Якось дуже гарно в тебе виходить воно, — довірливо поглянула на Марка. — Читав же мені цю газету й Лихойваненко, але в нього і дід, і коники його стають гіршими.
Марко засміявся, махнув рукою і вийшов з хати. З порога він почув лемент на сусідському кутку. Чи й до бійки не доходило там? Чоловік чим скоріше городами подався до подвір'я Самойленків. Тут уже біля гарно виплетеної ліси й воріт зібрався цілий куток, весело прислухаючись, як завзята й досі вогниста Лисавета Самойленко чехлюстала свого незворушеного Порфирія і його брата — старого Сукновала. В Самойленчихи зараз од гніву стрибали очі, прямокутником вибивалися губи, а кулаки ціпами молотили повітря.
— Ані клепки, люди добрі, нема в голові мого чоловіка, ні грудочки лею, ні краплиночки олії, а є в голові чоловіка одна полова, та й то неперевіяна, — перегинаючись, апелювала вона до своїх сусідів.
— Вам, бабо, видніше, що є в діда, — обізвався хтось із гурту, і всі довкола зайшлися реготом.
Підбадьорена Лисавета накинчилась на Порфирія і його брата, які з сокирами мовчки, але войовничо стояли біля землянки, прислухаючись до бабиної лайки.
— Чи вона, оця безщасниця, у вас їсти просить, чи стоїть поперек дороги, чи вона, сердешна, вам бок муляє, що взялися за руйнацію? Ну, скажи, старий ідоле, хоч слово, хоч післово, щоб і люди чули.
— І скажу, — спокійнісінько обізвався Порфирій,

(Продовження. Початок див. в № 67).

якому і за вухом не свербіло від усіх лементайі жінки. — Знаєш, як в «Інтернаціоналі» пишеться? «Весь мир насилья мы разрушим!»
— Так то ж увесь мир, а не мою землянку!
— Вона теж мир насилья: насильно мене запроторили туди. І я руйную її, — махнув старий сокирою.
Лисавета була приголомшена і блиском сокири, і мовою чоловіка. Вона приклала сплетені рвки до грудей і хотіла трагедійно заплющити очі, але саме в цей час побачила Марка і кинулась до нього:

— Марку, лебедичку мій, голубе сизий, скажи ж їм, басурманам, щоб мое зверху було, бо де я буду ставити глечки з морском?
— Тьху, ще й серйозного чоловіка замакітрить бабським череп'ям! — сплюнув сперсердя Порфирій, кивнувши братові, і вони дружно гупнули сокирами.

Стара затулила обличчя долонями, а коли почула тріск, опустила руки, і на місці, де була землянка, побачила хмару трухлявого пилу.
— Ну, і слава тобі господи, — зітхнула вона й рівно пішла до хати.
— Лейборист! — зневажливо кивнув на неї головою Порфирій і почав струшувати з одежі порох колишнього житла.

Цілий день Марко снує зеленими і чорними полями і має насолоду від бурчання тракторів, що орють на зяб, і від будівництва ферм, і від розмов на буряхах, і навіть од цвіту скромних братків, які прихопили на свої тендітні пелюстки кольори осіннього сонця і весняного неба.

Біля ставу тремтить порідле золото верб, а між ними дівочими стрічками ворухнуться просянь, і по ній снується легеньке осіннє паутиння. Рибалки, перегу-

люються, виваляються в догадливія учень. Я, ти, він, вона, воно, ми, ви, вони — хворі. Це повинні були провіднімати німецькою мовою учні.
Наступного разу вчитель попросив одного школяра показати йому зошит з домашнім завданням. Там було написано:
«Всі хворі».

З іноземного ГУМОРУ
ДІЛОВА РОЗМОВА
Страховий агент: Ви хочете застрахувати свою контору на випадок пограбування?
Власник контори: Все, крім стінного годинника. Мої підлеглі не зводять з нього очей.

ЗУСТРІЧ
Англійський письменник Бернارد Шоу зустрівся з священником, який був надзвичайно товстий. Подивившись на худощого Шоу, святий отець зауважив:
— У вас такий вигляд, що можна подумати, ніби Англія голодує.
— А подивившись на вас, — відповів Шоу, — можна подумати, що ви — причина цього лиха.

ЗАДАЧА-ЖАРТ
У кожному кутку кімнати сидить кішка. Проти кожної з них сидить три кішки. На хвості у кожної кішки сидить по одній кішці. Скільки всього кішок у кімнаті?

ВІДПОВІДЬ НА КРОСВОРД
вміщений в газеті за 21 травня 1961 р.

ПО ВЕРТИКАЛІ. 1. Нарвал. 2. Мармур. 3. «Тачанка». 4. Локатор. 8. Азарт. 11. Автобус. 12. Гімалаї. 14. Колба. 15. Луара. 19. Капот. 21. Акробат. 24. «Арсенал». 25. Окуліст. 26. Абрикос.
ПО ГОРИЗОНТАЛІ. 5. Апорт. 6. Овалю. 7. Іран. 9. Кама. 10. Лазар. 13. Ковпак. 14. Корал. 16. Орбіта. 17. Опел. 18. Амга. 20. Глухар. 22. Атака. 23. Гавана. 25. Особа. 27. Хром. 28. Мевю. 29. Акула. 30. «Дилда».

жучись, витягають першу тоню, і на березі одразу виростає пагорб живих злитків. І блакитне поле теж вродило в цьому році. Тепер треба прикупити добрих корів та братися за будівництво цегельні.

Біля зеленого, мов барвінок, рансу його з білим вузликом в руках розшукує Тетяна і починає вичитувати так само і те саме, що вичитувала колись Олена. А він і це слухає з приємністю і посміхається доньці, яка вже й висновок підбиває, що в неї зовсім неможливий батько.

— Так уже і неможливий? — скося поглядає і милується ображенням вузликом її уст.

— Ви б подивилися, на що стали схожі...
— Перепався на смик... — підказує Марко доньці.

— Ет, хіба з вами серйозно поговорити? — гніваються уста, очі і брови доньки.

— Відпочити вам треба, відпочити хоч кілька днів.
— Скоро і за цю кампанію візьмемося. Поїду, Тетяно, аж у ті місця, де танки підбивав.

— Це ви кілька разів говорили мені.
— А ти ще раз послухай: старі люди люблять повторювати.

— Які ж ви старі? — гнівається донька.

— Ну, не старий, так бувалий. От побачиш — незабаром поїду, бо чогось у грудях останнє залізо норюється.

— На операцію треба лягти.

— Ну, це ще почекає...

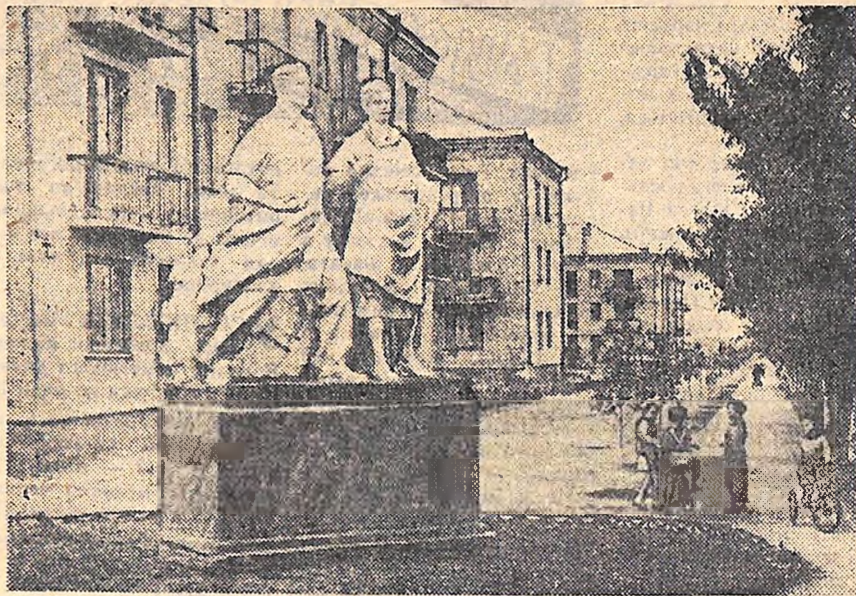
З гінної дороги до них радісно поспішає Антон Безбородько. Його вигляд одразу ж занепокоїв Марка: коли Безбородько веселий, то щось недобре скоїлось.

— Здоров, здоров, Марку! — підходячи до Безсмертних, вже пригадує радість Безбородько. — Іду собі дорогою — бачу сімейство, ну, й завернув до вас.

— І з чим завернув? — Марко вловлює ту мізерію, що зараз проходила на вузькуватому виду Безбородька, хоч він і намагався прикрити її латками жалощів і співчуття.

Далі буде.

Жіровоград сьогодні

Рівнянський проспект.

Фото В. ТКАЧУКА.

ЄДИНОЮ ДУМКОЮ

Що не день, то на серці відрадніше,
Щастя повними чашами п'ю...
Друзі, друзі! Скажу вам докладніше:
З кожним днем я молодішим стаю!
І хоч осінь минає за осінню,
Осипаються й квітнуть сади,
В мене очі — весняної просині
І тверда непохитність ходи!

Хай літа вертегенами тихими
Крутять старості сивую нить.
Я єдиною думкою дихаю:
Гордо жити!

Чесно жити!
В праці жити!
Георгій ЩЕРБИНА.

с. Рівне.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

ЗУСТРІЧ глав урядів СРСР і США, яку з нетерпінням чекав увесь світ, відбулася. Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Дж. Кеннеді протягом двох днів — 3 і 4 червня — провадили у Відні корисні розмови, під час яких вони обмінялись думками про відносини між СРСР і США, а також в інших питаннях, що являють інтерес для обох сторін. Вони обговорили питання про припинення ядерних випробувань, роззброєння і німецьке питання, а також підтвердили свою підтримку нейтрального і незалежного Лаосу. Як вказується в заяві, оголошеній після закінчення зустрічі, М. С. Хрущов і Дж. Кеннеді погодилися підтримувати контакти в усіх питаннях, що являють інтерес для обох країн і для всього світу.

Газети різних країн і різних напрямів відзначають дружню атмосферу, в якій проходила зустріч двох керівників діячів СРСР і США, а також те, що вона може стати добрим початком для пом'якшення напруженості в міжнародних відносинах і встановлення міцного миру на землі.

«Перша зустріч Хрущова і Кеннеді пройшла під знаком оптимізму, — відзначає паризька буржуазна газета «Паріжур». — Вона увійде в історію як знаменна дата. Атмосфера зустрічі була сердечною». «Зустріч Хрущова і Кеннеді зламала кригу. У Відні покладено добрий початок, — констатує датська газета «Берсен». Результати зустрічі керівників урядів СРСР і США позитивно оцінили більшість органів преси і багато державних діячів у США.

Сприяючись на підсумках зустрічі у Відні, М. С. Хрущов заявив на Віденському аеродромі перед вильотом на Батьківщину: «Радянський Союз завжди прагнув і прагне до того, щоб забезпечити міцний мир для народів, досягти якнайшвидшого позитивного розв'язання проблеми роззброєння, добитись мирного врегулювання спірних міжнародних питань шляхом переговорів, встановити і мати добрі відносини з усіма країнами. Прийти до цього можна через взаєморозуміння і співробітництво в інтересах усунення з міжнародного життя нашарувань колишніх конфліктів і ліквідації «холодної війни».

Хотілося б вірити, що зустрічі і розмови, які ми мали тут з президентом США п. Кеннеді, сприятимуть досягненню цих цілей, встановленню міцного миру між державами».

ПРЕЗИДЕНТ ІНДОНЕЗІЇ СУКАРНО — В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

У Радянський Союз на запрошення Президії Верховної Ради СРСР і Радянського уряду прибув президент і прем'єр-міністр Республіки Індонезії Сукарно. Доктор Сукарно — один з видатних діячів, які очолюють боротьбу афро-азіатських народів за незалежність, проти імперіалізму і колоніалізму в усіх його проявах. Капіталізм, колоніалізм та імперіалізм, заявив Сукарно на обіді в Кремлі, заважають країнам, які недавно визволились. Ми, тобто країни Азії і Африки, підкреслив Сукарно, в першу чергу спрямовуємо погляди на Радянський Союз.

(ТАРС).

Радянський Союз послідовно виступає проти імперіалізму і колоніалізму. Наша країна подяє всемірну політичну підтримку Індонезії і солідарна з її боротьбою за возз'єднання з Західним Іраном, який все ще незаконно утримує голландські колонізатори.

Дружбі між СРСР і Індонезією сприяють тісні економічні та культурні відносини, що встановилися між обома країнами.

ВИСТУПИ СТУДЕНТІВ

Студентська молодь усіх континентів бере активну участь у боротьбі прогресивних сил проти реакції, на захист демократичних прав і свобод. Кілька десятків тисяч японських студентів більше сорока університетів країни взяли участь у масових виступах японської молоді проти наступу реакції. Студенти десяти столичних вузів бобкотували зняття, протестуючи проти намагання уряду протягти в парламенті законопроект про так зване «відвернення політичного насильства», спрямований на обмеження діяльності демократичних організацій.

В Колумбії триває страйк студентів, які вимагають збільшення державних асигнувань на навчання і проведення університетської реформи. Студентські керівники заявили, що страйк не припиниться доти, поки не будуть задоволені вимоги його учасників. На знак протесту проти надування американських монополій студенти спалили прапор США.

Застраїкували понад 8 тисяч студентів чилійської столиці Сант-Яго. Протестуючи проти поганого стану шкільних приміщень, оголосили страйк 2.600 учнів шкіл чилійського міста Вальдивія.

Білі південноафриканські студенти університету Родса в місті Греймстаун організували демонстрацію протесту проти недопущення до навчання близько 400 студентів африканського університету в Форт-Хейбрі. Ці студенти з племен банту не були допущені до навчання тому, що брали участь у страйку африканського населення, яке виявило протест проти планів ще більшого расового гноблення корінного населення Південно-Африканського Союзу в зв'язку з проголошенням його так званого республікою.

(ТАРС).

Редактор П. МАРЧЕНКО.

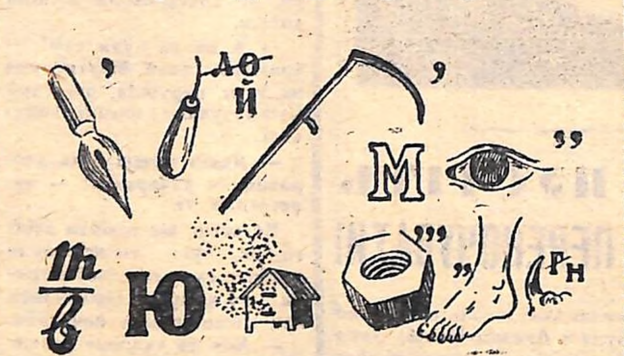
М. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 02835. Зам. № 3907.

РЕБУС

склав читач нашої газети В. ВИШНЕВСЬКИЙ з с. Нечайки Компаніївського району.

ВІДПОВІДІ

на задачу, вміщену 28 травня 1961 року

Першими правильно розв'язали задачу В. Степаненко, О. Стрижевський, С. Запорожець,

Г. Тюпа, Б. Реснянський з м. Кіровограда, Т. Білан з с. Користівки Олександрійського району та інші.

на шараді і ребус, вміщені в газеті за 28 травня 1961 року

Шарада: БАКУ — КУБА — КУБАНЬ.

Ребус: НА ГОДИНУ ВІДСТАНИШ — ЗА ДЕНЬ НЕ ДОГОНИШ.

Першими дали правильні відповіді І. Шкаврова та А. Чмихал з м. Помічної Новоукраїнського району, В. В'юнник та В. Нагаєць з м. Олександрії, Н. Журло з с. Кам'яного Моста Новоукраїнського району, Д. Олійник з с. Перегонівки Голіванівського району та інші.